

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Τι ὑμᾶς καλέσωμεν

Τι σὲ ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ Ἱερὸν δογματιστὴν, ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν, φωστήρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων, εὐκληρία διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τοῦ ψεύδους κατηγοροῦν, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σὲ Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς, κρατήρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου, τοὺς ὁμόφρονες βυθίζοντα, στῦλον πυρὸς προηγούμενον, νέου λαοῦ θεία χάριτι, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σὲ ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστὴν, καὶ ἀσεβείας μειωτὴν, ἀθλοφόρων καλλονὴν, καὶ Ἱερέων χαρμονὴν, δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν, πηγὴν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τίνι ὁμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωσ, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βοήθησον, Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα, ὃ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν, Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερόνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταττόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἦδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς Ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκευὸς Ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρω τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλύν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθήν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη Θεὸν ἢ κυήσασα, τοὺς εὐλογούντάς σε νῦν, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'
Τὸν φόβον σου Κύριε

Ἐπήρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἐμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνω.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, Ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξῃ ἐστεμμένος.

Ἐλέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονες, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον, διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τῶν σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναίς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτός, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραῖσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς, μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πάτερ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τὴ οἰκουμένη, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πάσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, μήτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὄνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ'
Ἐξ ὄρους κατασκίου

Ἐστησας σοφέ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστήμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἰθυνας λαόν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας Ἀρειανικὴν, βυθίσας ἀπιστίαν, τὴ τῶν αἱμάτων πλημμύρα, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄστρον φαεινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει Ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων, ὅθεν πιστῶς σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Στόματι Ἀγνή, καὶ γλώσση καὶ καρδία, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σὲ Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε, Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὦδὴ ε'
Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὁρθοδοξίας στήλην, καὶ ἰαμάτων πηγὴν σὲ γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

ᾠδὴ ς'

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτήρα, τῆς βδελυρᾶς, τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε των εὐσεβῶν, ἀρραγές καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

Ῥαντίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μέτ' εὐφροσύνης εἰς θεία βασίλεια, παρίστασθαι τῷ βασιλεῖ, τῶν αἰῶνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ρόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προρρήσεων, τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρός, ὑπὲρ λόγον Ἄγνη ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδι προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Συναξάριον

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Στίχοι

- Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
- Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σὴ κάρα.
- Εἰκάδι δευτερίη κεφαλὴν θάλασαν Εὐσεβίωιο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Ζηνά.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

Ὑμνοὶς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεις, ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν Πιστῶν, ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καί, Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια, ἐνθέως ἐκκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν παρ ἴστασαι τοῦ Κτίστου, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατρὸς πρὸ ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, ἀθλοφόρων ὠραιότης.

Θεοτοκίον

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τὴ κηῖσει σου, καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς, κακίστη παραβάσει, ἀναχωνεύεις, ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

ᾠδὴ η'

Οἱ θεωρημένους Παῖδες

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς Ἱεροκῆρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτήρα τῶν ὄλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρία τῶν λόγων, τὸ Ἱερὸν νέμων ποιμνιον, τῆς αἰρέσεως θήρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τὴ μέθη τῆς ἀπάτης, τοὺς αἰρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης, ἀθλήσας στερρότατα.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ θεωρρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνω, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Ἴδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τὴ Ἱερά σου ψυχὴ ἐλπίζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θεηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησι.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγγαλλιᾷσει, τὸν Ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει ἀγλαϊζόμενον.

Ἡ θήκη σου μυρίζει, χάριν ἱαμάτων, ἡ δὲ ἅγια σου μνήμη Εὐσέβιε, καταφωτίζει τὸν Κόσμον, ὡς μέγας ἥλιος.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τὴ ἁμαρτία ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.